

Nacional

COVID-19

Transmissió
3,30

Dada anterior: 2,99

La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagis
5.916

Dada anterior: 3.094

L'indicador no hauria de superar els 1.000 contagis/dia

Llits d'UCI
133

Dada anterior: 121

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Fons complementa

REACCIÓ El govern idea un nou dipòsit que dotarà amb deu milions per cobrir fiances a càrrecs i funcionaris mentre durin possibles processos en contra com el del Tribunal de Comptes per l'acció exterior **VIA** Busca un banc que, a través de l'ICF, avaluï els afectats, que sols pagaran si ho diu un jutge europeu

Òscar Palau
BARCELONA

A grans mals, grans remeis. El govern tenia clar que no abandonaria els 34 ex-alts càrrecs a qui el Tribunal de Comptes vol castigar per l'acció exterior duta a terme entre el 2011 i el 2017 –a qui de moment ja obliga a dipositar abans del 21 de juliol fiances per un import global de 5,4 milions– i s'ha empescat una solució imaginativa per donar-los cobertura, com a mínim mentre no s'hagi tancat del tot el cicle judicial que se'n derivarà. La Generalitat els avalarà econòmicament a través d'un fons nou si així ho demanen, en tot moment fins que l'última instància –és a dir, un tribunal europeu– emeti una sentència definitiva. Només si aquesta fos contrària als afectats el govern demanaria a cadascun d'ells el retorn dels diners que els hauria avalat, amb interessos i despeses afegides; d'aquesta manera vol cobrir-se les espatlles davant l'acusació de malversació.

La consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, i el conseller d'Economia, Jaume Giró, van presentar ahir conjuntament aquesta mesura després que el Consell Executiu aprovés ja la creació, mitjançant un decret llei que en les pròximes setmanes haurà de ratificar el Parlament, del nou fons complementari de riscos, que entrarà en vigor avui mateix i que en breu es dotarà d'entrada amb deu mi-

Podria ser útil per al cas de Sixena

El nou fons també podria beneficiar els exconsellers de Cultura Santi Vila i Lluís Puig, ja que previsiblement podria cobrir, si així ho demanen, les fiances que els van imposar personalment arran del cas de les obres de Sixena. El jutjat número 3 d'Osca va imposar el febrer del 2020 una fiança de 216.000 euros a Vila i una altra de 88.000 a Puig, amb l'amenaça d'embargar-los, per cobrir el cost del trasllat de diverses obres d'art des del Museu de Lleida a Aragó, que es va fer efectiva a principi del 2018 aprofitant el buit de poder a la Generalitat durant l'aplicació del 155. D'entrada, va pagar el cost l'Ajuntament de Vilanova de Sixena, que va exercir d'acusació particular en la causa i va exigir que Vila i

Puig li reembressin els diners, tot i que demanava fins i tot xifres menors. Els exconsellers s'havien oposat en tot moment al trasllat, al·legant que actuaven d'acord amb la llei catalana de patrimoni cultural.

Puig va dipositar la fiança amb aportacions de la Caixa de Solidaritat, però igualment hi va recórrer al TC, que el març passat va acceptar el cas a tràmit i va endarrerir així el judici que tenen pendent per desobediència. En el cas de Vila, la Caixa de Solidaritat li va negar ajuts i va haver d'avaluar la fiança amb un pis a Figueres, si bé l'advocat de Sixena va advertir que podia incomplir les condicions perquè ja era objecte d'una altra hipoteca sense cancel·lar.

lions d'euros provinents d'altres partides del pressupost en vigor, “de moltes caixetes” que Giró no va especificar encara. La intenció és anar actualitzant la xifra cada any en funció de les liquidacions que s'hagin efectuat. Amb això, el govern pretén protegir els servidors públics perseguits per accions realitzades en l'exercici del seu càrrec, com a mínim mentre una sentència ferma no els declari culpables, ja que ara estan indefensos perquè cap assegurança de la Generalitat els cobreix. La solució adoptada, exposava Vilagrà, es basa en el principi d'indemnitat, que planteja que cap servidor públic

pot veure's afectat o perjudicat en l'exercici legítim de les seves competències, una cosa que ja recull tant l'estatut bàsic del treballador públic, que és estatal i és legislació bàsica en funció pública, com la mateixa jurisprudència del Tribunal Suprem. “Els servidors públics tenen drets fonamentals d'expressió, de llibertat ideològica i de lliure exercici de les seves competències en virtut de les tasques que desenvolupen; se'n diu democràcia”, etzibava Vilagrà. “És un decret molt robust, en què la Generalitat mai perd ni un euro perquè si hi ha sentència ferma es rescabalarà; per tant, en cap moment hi pot haver mal-

La consellera Vilagrà, la portaveu Plaja i el conseller Giró, ahir en entrar a la conferència de premsa ■ ACN

versació”, subratllava també. La consellera va recordar que els perseguits també tenen dret a rebre assistència jurídica per part del govern, tot i que assenyalava que molts encausats s'estimen més ser defensats pels seus propis advocats.

Tres condicions

Tot i que no amaguen que la urgència de l'aprovació ve d'aquí, el decret no crea el fons *ad hoc* per al cas de l'acció exterior, i per tant també podrà servir per cobrir altres contenciosos similars d'ara endavant o fins i tot que ja estiguin en procés judicial o administratiu, per a totes les persones que tinguin o hagin tin-

gut la condició de personal al servei de l'administració de la Generalitat i organismes del sector públic, càrrecs i membres del govern. La norma compleix, segons Giró, tres característiques bàsiques: té solidesa jurídica, dona garanties als afectats i té eficàcia. El text justifica que el fons pretén cobrir un seguit de riscos que ara no cobreix cap pòlissa civil, i per fer-ho expressa la intenció de constituir internament una entitat gestora. Mentre no es creï, l'executiu delega en l'Institut Català de Finances la gestió provisional del fons.

Tothom que s'hi vulgui acollir haurà de complir tres requisits: que no exis-

teixi cap resolució judicial ferma que declari il·lícites les seves actuacions (fet que invalidaria el fons per tal de cobrir contingències de l'1-O o del 9-N, que ja tenen sentències del Suprem); que el risc no estigui ja cobert per alguna assegurança del govern, i que la Generalitat no hagi iniciat cap acció ni cap expedient disciplinari i sancionador contra la persona afectada. Els eventuals beneficiaris hauran de fer la sol·licitud a l'ICF adjuntant-hi una declaració de responsabilitat en què certifiquin que compleixen els requisits. Si en aquesta hi hagués alguna inexactitud, omissió de dades o falsedat, automàticament ja

L'APUNT

Ja no recordem allò dels 15 dies?

Carles Sabaté

Els indicadors de rebrot i transmissió de la Covid estan als seus màxims, fins i tot superiors als de la primavera del 2020. Aquests senyals reflecteixen l'estat de pandèmia? Perquè una epidèmia implica un percentatge alt de morts respecte de la població, i no és el cas actual, afortunadament. Amb una àmplia capa de la població vacunada, el marge per al virus s'es-

treny, però no s'elimina. Si la població no immune –la franja de 16 a 30 anys– socialitza més que mai, el contagi es multiplica. Els indicadors mostren que els joves pateixen una enorme pandèmia, no gaire mortífera, per sort. Ja no recordem aquell paradigma que notarem els efectes del comportament d'avui en 15 dies. Ara patim la mobilitat de Sant Joan.

ari de riscos

se'ls exclouria. En cas de sancions que s'han de pagar solidàriament, el decret especifica que la quantia avalada no pot superar el total, i es distribuirà de manera proporcional entre les persones afectades si no hi ha un acord previ entre elles.

No serà, tanmateix, el mateix ICF qui es farà càrrec directament de l'aval, sinó que, per blindar-ne la seguretat jurídica, una eventual execució es materialitzaria a través d'una entitat financera, per la qual cosa Giró avançava ahir que ja hi ha hagut contactes preliminars amb algunes, i s'espera tancar algun acord en els pròxims dies. L'ICF, doncs, assumi-

ria només un contraaval al qual es comprometria amb aquesta entitat. Només en el cas que l'última instància judicial, encara que sigui exterior, confirmi la responsabilitat comptable

El govern segueix defensant la Caixa de Solidaritat per si al final calgués

o civil del servidor públic, aquest haurà de pagar els diners de la seva butxaca, ja que llavors, per un altre principi, el del crèdit de dret públic, l'administració catalana li reclamaria el reemborsament, afegint-

hi els interessos i les despeses generades, per recuperar les quantitats avalades. "S'està vetllant per protegir el dret a la presumpció d'innocència", valorava Giró, que assegurava que així és com funciona qualsevol assegurança privada. "No hi ha un desplaçament patrimonial de diners de la Generalitat en cap moment", emfasitzava, i destacava que el decret "està construït jurídicament de manera que garanteix que no es fa una malversació de diner públic". "Cap jurista pot dir que hi pot haver malversació, es pretén cobrir el període provisional mentre no hi ha sentència ferma", justificava, i instava fins i tot el Tribunal de

Comptes a "llegir bé" el decret. Això sí, si una instància intermèdia com podria ser el Suprem ordenés l'execució dels avals, seria l'entitat bancària qui els abonaria, i alhora l'ICF qui els reemborsaria a l'entitat bancària. L'ens públic, però, en aquell moment no reclamaria els diners als afectats, i només ho faria, i per la via executiva, en cas que la sentència final europea també els fos contrària.

Giró aclaria que la creació del nou fons no obsta perquè el govern es continuï afegint a les crides per omplir la Caixa de Solidaritat, que podria cobrir la sanció en el cas últim que els tribunals europeus sentenciessin en contra i el go-

Les frases

“Cap servidor públic pot veure's perjudicat o afectat per l'exercici legítim de les seves competències”

Laura Vilagrà
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“És el que el govern havia de fer: protegir els servidors públics que van fer la seva feina”

Laura Borràs
PRESIDENTA DEL PARLAMENT

“Ens sembla bé la decisió de crear un fons, però no hi pot haver represaliats de primera i de segona”

Laia Estrada
DIPUTADA DE LA CUP

“Malversen el diner públic i després volen que els contribuents tornin a pagar amb un nou abús”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DEL GRUP DE CS

“El fons no perd la titularitat de la Generalitat fins que hi hagi sentència ferma en última instància”

Jaume Giró
CONSELLER D'ECONOMIA

“Si la llei ho permet, ho respectarem. El risc és que un problema dugui a un problema encara més gros”

Alicia Romero
PORTAVEU PARLAMENTÀRIA DEL PSC

“Han de presentar una solució efectiva, jurídicament sòlida i robusta, i evitar que el remei sigui pitjor”

David Cid
PORTAVEU D'EN COMÚ PODEM

“Malversar està molt malament, però malversar la malversació només podien fer-ho aquests figures”

Alejandro Fernández
PRESIDENT DEL PP CATALÀ

vern, per tant, no se'n fes càrrec. En tot cas, els dos mecanismes no són pas contradictoris, i fins i tot un afectat podria recórrer a tots dos alhora per cobrir les fiances mentre dura el seu procediment judicial. “Són dues vies totalment diferents, però el fons de solidaritat seguirà sent important”, conclou Giró.

Rebombori polític

Després de reunir-se amb Pere Aragonès a Palau, la presidenta del Parlament, Laura Borràs, va saludar la creació del fons, perquè protegeix servidors públics que van actuar seguint un mandat polític. A més, va afirmar que el Tribunal de Comptes, “en lloc de fiscalitzar l'acció exterior de la Generalitat, hauria de revisar l'acció interior dels seus organismes quan actuen amb actituds de naturalesa medieval”. La CUP també veu bé el fons, tot i que va aprofitar per demanar de nou al govern que es retiri de totes les causes contra independentistes per evitar crear “represaliats de primera i

de segona”. El PSC va evitar de moment fer-ne sang, tot i que va advertir del risc que el fons provoqui mals majors, mentre que els comuns es van limitar a demanar que qualsevol mesura tingui “base jurídica”.

La dreta espanyolista sí que es va crispar ja pel que veu una nova “malversació” i Cs va avançar que ho durà a la justícia, cosa que ja va fer ahir mateix Convivència Cívica Catalana, que va presentar una denúncia contra el govern al jutjat de guàrdia de Barcelona per la creació del fons, ja que nega que l'empari el principi d'indemnitat i hi veu “malversació i prevariació”. El grupuscle espanyolista instarà el Tribunal de Comptes que iniciï “el corresponent procediment” si es confirma que es fa servir el fons. Fonts d'aquest organisme van dir a l'ACN que no poden assegurar si acceptaran les fiances si provenen del fons. “L'únic que podem dir és que el tràmit de fiances està en curs i no podem saber com serà el resultat”, conclouen. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida a omplir la Caixa de Solidaritat i fer front al TCU

■ Denuncien i reclamen els 4 milions que els van demanar per l'1-O i que van lliurar per duplicat al jutjat 13 i al TCU ■ Ara hi ha 400.000 euros destinats a fiances i multes d'un centenar de represaliats

E. Ansoła
BARCELONA

Bona rebuda del fons complementari de riscos, però les entitats independentistes estan convençudes que amb aquesta "solució temporal" l'únic que s'aconsegueix és "guanyar temps" per fer front, des de la Caixa de Solidaritat, al pagament dels 4,3 milions que el Tribunal de Comptes (TCU) demana a ex-alts càrrecs del govern de la Generalitat per les activitats dutes a terme en acció exterior durant el període 2011 i 2017.

El decret llei és probable que sigui recorregut en contra o que no sigui acceptat pel Tribunal de Comptes d'acord amb les actuacions "abusives" i "excepcionals" amb què actua aquest òrgan auditor. Per aquesta raó, els responsables de la Caixa de Solidaritat, conjuntament amb Òmnium i l'ANC, van fer ahir una crida a la ciutadania perquè

Mauri, Cruanyes i Paluzie, ahir fent una crida a omplir la Caixa de Solidaritat ■ JOSEP LOSADA

facin aportacions econòmiques i poder consignar abans del 21 de juliol els 4,3 milions que es reclamen o bé s'embargaran els béns dels afectats.

Dins de l'excepcionalitat amb què actua el Tribunal de Comptes, ahir el responsable de la Caixa de So-

lidaritat, Pep Cruanyes, va assegurar que paral·lelament també es lluita en la recuperació dels 4 milions que es van reclamar des del jutjat d'instrucció 13 i també des del Tribunal de Comptes per la celebració de l'1-O i que la caixa va aportar per duplicat. Ahir

mateix es va registrar al jutjat número 16 de Barcelona la denúncia i la petició que es retornin aquests diners, que, en cas de devolució, tornaran a la Caixa de Solidaritat per continuar afrontant les multes i les fiances que ocasiona aquest "onada repressiva"

La xifra

800.000

euros reclama el Tribunal de Comptes, ara en concepte d'interessos pels diners consignats pel 9-N.

La frase

“Preveiem atacs enormes contra aquesta mesura que ha aprovat el govern, és provisional”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

de l'Estat contra els drets més bàsics de reunió, llibertat d'expressió i manifestació, deia la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie. “Que tinguin clar que farem l'impossible per recuperar aquests quatre milions i posar en evidència aquestes situacions abusi-

ves”, remarcava Cruanyes.

Ara la caixa disposa de 400.000 euros i els últims dies ja han notat “un lleuger increment” en les aportacions. L'ANC i Òmnium aplaudeixen la creació del fons complementari de riscos, que pretén defensar els servidors públics que s'enfronten a reclamacions com ara la del Tribunal de Comptes.

El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, considera que es tracta d'una mesura amb un “missatge clar”: “Les nostres institucions no deixen desamparats els seus servidors públics.” Tot i això, hi va afegir que és una “solució temporal” que només ajuda a “guanyar temps” perquè l'embarcament es farà efectiu “ara o d'aquí a dos o tres anys”. També es va mostrar satisfet amb aquesta mesura governamental el responsable del Diplocat, Albert Royo, a qui el TCU reclama tres milions d'euros. El dirigent va defensar les actuacions dutes a terme pel Diplocat i va assegurar que totes estaven emparades per l'Estatut d'Autonomia.

Als 4,3 milions que reclama l'TCU també s'hi afegeixen uns 800.000 euros en concepte del pagament d'interessos per les fiances que ja es van consignar i pagar pel 9-N. Ara caldrà veure com s'han de fer avinent aquests pagaments extrems. ■

Sánchez examina el fons per si el porta al TC

■ “Si està subjecte a dret, res a dir, i si no hi està subjecte, haurem de presentar un recurs”

David Portabella
MADRID

L'aprovació del decret llei de la Generalitat que crea el fons complementari de riscos va ser seguida ahir des de Madrid —on tenia lloc el Consell de Ministres i on es va seguir en directe per televisió el relat del conseller Jaume Giró— i des de Tallinn (Estònia), on el president espanyol, Pedro Sánchez, va mantenir una entrevista bilateral amb la primera minis-

tra, Kaja Kallas. La posició de La Moncloa és que espera a conèixer la lletra petita del fons i examinar el seu encaix en la legalitat per si hi recorre al Tribunal Constitucional. “Tot el que s'aprovi per tots els governs autonòmics ha d'estar subjecte a dret. Estudiarem la decisió que ha pres el govern i, a partir d'aquí, si està subjecte a dret, res a objectar, i si no està subjecte a dret doncs evidentment l'haurem de recórrer”, va aventurar Sánchez sense tancar la porta a trucar al Tribunal Constitucional.

Amb una nova demora superior a l'habitual —la roda de premsa convocada a

dos quarts d'una va tenir lloc dues hores més tard—, la ministra portaveu, María Jesús Montero, va airejar el desconcert amb el fons anunciat per Giró i amb la seva naturalesa jurídica. “Ens han de permetre que coneguem quin ha estat l'acord al qual ha arribat la Generalitat en el consell de govern perquè només en coneixem els titulars”, es va disculpar Montero. Dit això, la ministra portaveu no va descartar passar a l'acció amb la impugnació del flamant decret llei. “Evidentment, el govern d'Espanya vetlla Catalunya i a totes les comunitats per la legalitat existent. I això significa

Sánchez, ahir amb la 'premier' d'Estònia, Kaja Kallas ■ EFE

que totes les normes són passades per aquest filtre de la legalitat”, va advertir Montero. Un ministre era encara més gràfic després de confessar haver seguit la roda de premsa de Giró amb la portaveu Patricia Plaja i la consellera Laura Vilagrà: “La sensació és

que ni el mateix Giró no ha sabut explicar-se sobre en què consisteix de debò.”

Després del tempteig iniciat per Sánchez i Pere Aragonès el 29 de juny, La Moncloa no vol posar en risc els dos mesos de pau que s'ha donat per cuinar la reactivació de la mesa de

Casado: recurs i denúncia per la “malversació”

“Una malversació d'una altra malversació que ja es va fer i que a més era prevaricació.” Aquesta és l'opinió sobre el fons de la Generalitat del líder del PP, Pablo Casado, que ahir va anunciar un recurs i una denúncia —no va aclarir davant de quina instància— si Pedro Sánchez no impugna el fons per fer front al Tribunal de Comptes. “La desviació de fons públics per delinquir és intolerable”, alerta Casado.

diàleg la setmana del 13 de setembre i és sensible a l'impacte del càstig que el Tribunal de Comptes aplica als líders del procés amb els embargaments milionaris previs al judici. Un recurs contra el fons al TC enrariria ara el clima previ a reactivar la mesa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els dos mossos neguen haver encobert Puigdemont

■ Declaren a l'Audiència Nacional que acompanyaven l'expresident per posar-se a disposició de la fiscalia de Bèlgica en activar-se l'euroordre contra ell ■ El fiscal en demana tres anys de presó

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els dos agents dels Mossos d'Esquadra processats van negar ahir en el judici a l'Audiència Nacional haver ajudat l'expresident Carles Puigdemont a eludir la justícia, ja que van assegurar que se'ls va demanar de dur-lo a Bèlgica, on volia posar-se a disposició de la fiscalia, en activar-se l'euroordre contra ell, a petició del jutge Llarena, el 23 de març del 2018. El fiscal, però, en demana tres anys de presó pel delictes d'encobriment.

En el judici, davant del titular del jutjat central penal número 1 de Madrid, Xavier Goicoechea, agent dels Mossos des del 2007 i destinat a l'àrea d'escortes, i Carlos de Pedro López, en el cos des del 2004 i destinat a seguretat ciutadana, només van respondre a les preguntes del seu advocat, Critóbal Limós, i van explicar que el 19 de març tenien una setmana de festa i van anar a Waterloo, on, van afegir-hi, "no feien d'escortes" de l'expresident, sinó que feien "tasques de la casa, com ara muntar mobles". Hi van indicar que el 23 de març a la nit els van demanar que anessin amb el cotxe del president a recollir-lo a Estocolm, d'on tornava

L'agent dels Mossos d'Esquadra Goicoechea declara, i darrere, l'agent López, en el judici a l'Audiència Nacional, ahir ■ ACN

de fer una conferència a Finlàndia, i que, "el més ràpid possible", el duguessin a Bèlgica per posar-se a disposició de la fiscalia d'aquell país, on vivia des de finals del 2017.

"Vam posar el GPS i vam anar per les vies més ràpides, per autopistes. No

ens havíem d'amagar de res ni de ningú", va respondre Goicoechea al seu advocat per evidenciar que no era una fugida. Tots dos agents també van relatar que anaven amb el vehicle registrat i conegut del president a Bèlgica, on després van trobar unes bali-

ses, adscrites a una targeta SIM espanyola, atribuïdes als serveis secrets espanyols.

Els dos mossos van relatar que, pocs quilòmetres després d'haver passat la frontera amb Alemanya, un grup de sis cotxes policials els van fer parar tot

dient-los que "només era un tema de trànsit", però quan van veure el president Puigdemont li van dir que el detenien per l'euroordre. "Anaven encaputxats amb armes curtes i llargues, i ens van preguntar si nosaltres dúiem armes. Els vam dir que no i

sense registrar-lo ens van deixar marxar", va sostenir l'agent Goicoechea. Al vehicle, també hi anaven l'empresari i amic del president Josep Maria Matamala i l'historiador i cap de l'oficina de l'expresident, Josep Lluís Alay.

La sorpresa va ser a la tornada a Barcelona. De Pedro va explicar que, en tornar en avió el 28 de març, a la pista de l'aeroport agents de la policia espanyola "encaputxats" el van detenir i el van dur a la

La frase

“No ens havíem d'amagar de ningú. [...] Ens van preguntar si dúiem armes i ens van deixar marxar”

Xavier Goicoechea
AGENT DELS MOSSOS

comissaria de la Verneda. Va assegurar que ell no considerava pas que hagués comès cap il·lícit, com també va dir el segon agent, també detingut. Tots dos van admetre que "sabien" que l'expresident podia ser detingut en qualsevol moment si es reactivava l'euroordre.

Abans de les declaracions, l'advocat dels agents va exposar que se'ls han vulnerat drets, com ara ser jutjats "sense que es compleixi el requisit de doble incriminació"; és a dir, que "els fets" siguin delictius a l'estranger i a l'Estat espanyol. El fiscal, per contra, va afirmar que a Alemanya també existeix el delictes "d'obstrucció a les autoritats judicials". Avui continua el judici amb la declaració com a testimonis d'agents de la policia espanyola. ■

Junqueras no dona per "perdut" l'escó europeu

Natàlia Segura Raventós
ESTRASBURG

En la seva primera visita al Parlament Europeu des que va sortir de la presó, el president d'ERC, Oriol Junqueras, va assegurar ahir que no dona per "perdut" l'escó que mai va poder ocupar malgrat guanyar-lo en les eleccions eu-

ropees del 26 de maig del 2019.

El dirigent republicà està en espera que els tribunals de la Unió Europea aclareixin si l'eurocambra l'havia de reconèixer com a eurodiputat encara que el Tribunal Suprem es negués a fer-ho perquè ja estava inhabilitat quan Luxemburg va declarar que

era membre de la cambra des del moment de la seva elecció i, per tant, tenia immunitat.

"És un exemple més de repressió", va afirmar Junqueras ahir a Estrasburg. És la segona parada del líder d'Esquerra, acompanyat de l'exconseller d'Exteriors Raül Romeva, l'exconsellera de

Treball Dolors Bassa i, en aquesta ocasió, la diputada d'ERC Meritxell Serret, en la gira europea postindults després de retrobar-se, la setmana passada, amb les exiliades Marta Rovira i Anna Gabriel a Suïssa.

Com a exmembres de la cambra, només Junqueras i Romeva podien entrar ahir a l'eurocambra, així que tots dos es van reunir amb Ska Keller i Philippe Lamberts, els colíders d'Els Verds/ALE, la família política europea en què s'integra ERC, i després amb tot el grup parla-

Junqueras i Romeva, ahir, a l'eurocambra ■ ACN

mentari.

La tercera i última parada del tour per Europa està prevista a Waterloo. L'esperat retrobament dels dos grans líders de l'independentisme serà avui a la residència de l'expresident Carles Puigdemont.

"Serà una oportunitat més per parlar amb ell i compartir visions sobre el present i el futur", va dir ahir Oriol Junqueras, negant que calgui cap "reconciliació". Els caps dels dos partits de govern han exhibit en els últims anys constants tensions i desconfiances.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Dolors Bassa** Exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies i presa indultada

“Després de la presó, el que perds és la por”

FUTUR • “La feina no s’ha acabat, vull treballar contra la repressió, vull ser un actiu polític” **INDULT** • “Si el revertixen per exercir la llibertat d’expressió voldrà dir que hem retrocedit més del que ens pensem”**Anna Puig**
GIRONA

Dolors Bassa irradia energia. Pocs dies després de sortir de la presó, concedeix la seva primera entrevista a aquest diari. A la pregunta de “com està?”, contesta immediatament: “Com vols que estigui, feliç!”

Se n’ha fet a la idea, que és una persona lliure?

Ben lliures tampoc ho som perquè continuem tenint els antecedents penals i, per exemple, hi ha països on no podem anar. I en el meu cas amb la inhabilitació tampoc puc tornar a la feina que tenia abans de la política, perquè és una escola concertada però les nòmines són de la Generalitat. O sigui, que ben lliure no ho soc. Però malgrat això, t’adaptes ràpid a estar fora. Els primers dies encara penses en el *recuento* al matí o què faries al llarg del dia. Però de mica en mica tornes a la normalitat. El que em costa és dur el telèfon mòbil, les claus de casa, tornar a tenir responsabilitats i iniciativa quan a la presó no has de fer res. I les companyes, és l’única cosa que enyores, entre cometes. Per exemple, a la nit totes sortíem a la finestra a dir-nos bona nit.

Es fan amistats a la presó?

Amistats de conveniència. A la presó hi ha de tot, com a tot arreu. Hi ha gent amb qui amb empatia aconsegueixes tenir-hi bona relació. Però també són molt d’interessos. Cal dir que Puig de les Basses és una presó molt més dura que qualsevol altra de dones. Perquè són 40 preses de tot tipus dins un mateix mòdul: des de preventives

fins a les que han comès un delict de sang, o tenen malalties mentals, o doble patologia. És una convivència molt dura, a diferència de les presons en què hi ha mòduls segons la tipologia del delict o el temperament. T’adaptes, però amariat entre les quaranta és impossible.

Què és el primer que va voler fer en ser lliure? Aquell moment només per a vostè.

Ara és el moment del diàleg i de la negociació. Aquests dos anys han de servir per trobar un punt de confluència

Vaig repetir el que vaig fer amb el primer permís. Després de veure la família vaig anar a tirar-me al mar, a l’Estartit, a darrere les Medes. En aquell moment dius: soc lliure. Sents l’aire, l’olor del mar... A la presó no en sents, d’olors. I amb aquest moment al mar, em vaig adonar que era lliure, que feia el que volia. Sola al mig del mar en llibertat.

Van ser 1.221 dies a la presó, i en un tram final molt marcat per les restriccions de la pandèmia. Deu ser un canvi bruscat, de la presó a la llibertat?

És bruscat, però t’hi adaptes ràpidament. Costa més en entrar. Quan després del tercer grau vam haver de tornar a ingressar, va ser molt dur. En el nos-

tre cas, sortir és més fàcil perquè tenim xarxa, tenim família, tenim casa. He escoltat el testimoni de moltes dones que són a la presó que quan surten tenen moltes dificultats perquè no tenen on anar.

Vostè ha dit que no volia ser una màrtir. Per a què creu que ha servit la presó?

Per al moviment independentista ha servit i molt. Ens ha demostrat que l’Estat està disposat a tot. La presó i l’exili han estat complementaris. La gent de l’exili no hauria pogut denunciar la repressió sense presos polítics. I nosaltres hem tingut un altaveu a l’exterior. Per tant, quan m’ho miro socialment crec que sí, que ha servit i que ho continuarà fent. Ara, personalment, li haig de dir que de ben poc. Per suportar la presó t’has de marcar estratègies. En el meu cas, vaig decidir que havia d’aprofitar el temps, tantes hores mortes, i em vaig posar a estudiar. I mira, tindrè un màster de filosofia dels reptes actuals que no hauria fet a fora. I he llegit moltíssim. És una de les coses que trobo a faltar. Ara em falten hores per llegir. Per tant, fas un creixement personal i de reflexió. A mi m’ha servit per no ser tan impulsiva de caràcter, per exemple. Però les presons no serveixen de gaire res. Les presons són punitives. Sí que hi ha gent que hi ha d’estar tancada pel delict greu que ha comès. Però per a la majoria hi hauria alternatives millors.

I com es planteja el futur? Deia que no pot tornar a l’antiga feina.

Tinc 62 anys i no em puc jubilar. Per tant, necessito treballar. I ara s’obre aquest període

de reflexió. M’he donat el juliol i l’agost per estar tranquil·la i pensar-ho bé. Tinc la possibilitat de recuperar la feina que tenia a la fundació de Torroella quan estava en tercer grau. I vull continuar vinculada al moviment independentista, evidentment no amb tasques institucionals ni de gran responsabilitat. Però les conviccions són les mateixes i tinc molt clar que no hem acabat la feina. Continuar treballant perquè s’aturi la repressió però també per caminar cap a la república catalana.

Tindrà algun càrrec a ERC?

Per mi no té importància. Seguiré treballant i vull participar en la definició d’estratègies..., ser a primera línia. Si tinc càrrec o no, no m’importa.

En tot cas, té clar que vol ser un actiu polític.

Sí, ho vull ser però no pel temps que he estat a la presó sinó per poder participar com ho feia

abans. La presó ha sigut una etapa, que alguns deien que era necessària per demostrar qui hi havia a l’altre costat de la taula. I jo vull continuar sent un actiu polític en el sentit de pensament i estratègia.

No li fa por l’amença de l’indult reversible?

Després d’haver estat a la presó, el que perds és la por. Evidentment, en tens molta a l’hora d’entrar-hi però acabes reflexionant i la perds. Si la llibertat d’expressió ens queda coartada per tenir un indult reversible, anem malament. Si, tal com diuen, estava engarjolada pels fets, estant inhabilitada no puc estar al govern ni tenir un càrrec institucional. Per tant, és impossible que em revertixen l’indult. Si ho fan per exercir la llibertat d’expressió, voldrà dir que hem reulat molt més del que ens pensem.

Com veu el moviment indepen-

Dolors Bassa, fotografiada a Girona, pocs dies després de sortir de la presó ■ IRINA NIEVA

dentista?

Aquesta és la pregunta més difícil. Segurament perquè fa poc temps que som fora. La meva sensació és que continua ferm. Els líders que érem a la presó continuem amb les mateixes conviccions. Continuem pensant que la independència i la república catalana és el millor per al nostre país. I la gent hi continua sent. No m'he trobat cap persona que abans fos independentista i ara no. Però és veritat que amb la repressió, que no s'atura, i la pandèmia, el moviment ha quedat com soterrat, per dir-ho d'alguna manera. Amb gent que té por també. I això és evident.

Els partits estan a l'altura?

La repressió ha fet mal a la gent, als partits i a les institucions. Arreu. La repressió provoca això, que al principi tens por i no t'atreixeix a segons què. Crec que els partits hi són i el que estan fent és una reflexió de tot el

que està passant i de com continuar endavant. Cap partit independentista ha deixat de ser-ho. Potser hem de canviar estratègies, hem de deixar càlculs electorals... Potser sí. I la societat ha de pressionar perquè els partits vagin endavant.

Millorar les complexes relacions entre ERC i Junts ho veu factible?

Les relacions sempre han estat difícils. Però no són dificultats personals, sinó d'estratègia. Concordo amb la reflexió que va fer ERC, de veure que ara no som capaços de fer aquesta confrontació directa, sinó que hem de treballar per ser més, per ser més forts, i poder-hi tornar. Junts ho veu diferent. I és el govern català el que ha de coordinar les dues estratègies.

La taula de diàleg és la via, o un carreró sense sortida?

No vull pensar que sigui un carreró sense sortida perquè si no

no caldria fer-la. En una confrontació política hi ha d'haver diàleg i negociació. I aquest és el moment. Tu veus que la gent estigui millor ara que el 2017? Qualsevol que estigui al carrer, que m'ho digui. Si no som més forts i millors, hem de buscar una altra estratègia. Calen solucions imaginatives de diàleg i negociació. La proposta d'Esquerra i de Junts crec que és clara: el dret a l'autodeterminació i l'amnistia. Ara ens falta saber la proposta de l'altre costat de la taula. Quan vaig escoltar el president espanyol al Liceu no en va fer cap. Aquests dos anys han de servir per trobar un punt de confluència.

Al Liceu potser no, però uns dies més tard, al Congrés, va ser taxatiu. No al referèndum.

Les confrontacions són això. Jo que vinc del món sindical, sempre en la primera trobada les posicions són allunyades. I després arribes, o no, a un terme

mitjà. També havia dit Sánchez que no sortiríem de la presó. I aquí estem. Provem-ho.

I si no funciona?

Ens ho haurem de tornar a replantejar. Tenim dos anys per enfortir-nos si no anés bé.

Hi pot haver un segon 1 d'octubre?

I tant que hi pot ser. El problema de l'1 d'octubre va ser que vam topar amb una policia i una estratègia podríem dir que criminal, que no hi comptàvem. Pensàvem que en una democràcia això no podia passar. En realitat, cada pas que fas, cada vegada que parles... és un moviment unilateral. Però aquesta unilateralitat ha d'entrar en confluència amb moltes altres coses: hem de veure què passa a Europa, si hi ha referèndum a Escòcia, qui governarà a Espa-

Vull continuar sent un actiu polític, no per haver estat a la presó sinó per poder participar com ho feia abans

nya, si a Catalunya el govern es consolida. D'aquí a dos anys poden passar moltes coses. Qualsevol fet disruptiu pot fer canviar l'acció següent. Mentrestant, hem de seguir treballant pels nostres objectius, de manera pacífica i democràtica.

El context no acompanya. Ara tenim el Tribunal de Comptes que reclama unes fiances estratofèriques. Els aparells de l'Estat no afloixen.

Sí, això és molt bèstia. Jo també n'estic pendent, del Tribunal de Comptes. No en aquest grup de 34 persones, sinó en el de l'1 d'octubre. Quatre dels presos hi som: Raül Romeva, Oriol Junqueras, Jordi Turull i jo. També estem acusats de malversació, tot i que ara està paralitzat pel cas d'Exteriors. Però el reprendran, i a finals d'any ens podem trobar que ens tornin a demanar molts milions. Que és impossible tenir-los ni vivint moltes vides.

Però vostès ja van pagar una altra fiança.

Sí, al Suprem, d'entre quatre i cinc milions pel conjunt dels presos. Abans de l'indult, l'Advocacia de l'Estat va comprovar si l'havíem pagat. Era una condició.

I ara una altra quantitat. Sospi-ten quina?

No ho sabem. Per una malversació que no s'ha demostrat mai. En el meu cas m'imputen haver obert tots els col·legis electorals de Catalunya, quan tothom sap que la majoria eren centres educatius i no tenien res a veure amb la meua conselleria. I, després, no tenen en compte que molts dels centres cívics eren propietat de la mateixa Generalitat i, tot i això, calculen el lloguer, l'aigua, la llum... i ho consideren malversació. Hem fet un recurs en què al·leguem que, com que és la mateixa malversació que la que ens imputa el Suprem, la primera fiança serveixi per als dos casos. Ja ho veurem.

La primera la va pagar la Caixa de Solidaritat?

En el nostre cas sí. Però això no

Les presons són punitives, no serveixen de gaire res. Per a molta gent hi ha alternatives que serien molt millors

ha acabat i és possible que ens ho embarguin tot.

Què passarà amb els exiliats?

És la primera prioritat. Si estem denunciant la repressió, el més evident són les persones que són a l'exili. Continuem amb els llaços grocs i demanem l'amnistia per aquesta raó. Els hem de seguir reivindicant.

Com ho està vivint Marta Rovira?

El retrobament va ser molt emotiu. La darrera vegada que ens vam veure va ser el 22 de març del 2018, acabant el ple d'investidura, baixant les escales del Parlament amb ella i la Carme Forcadell i pensant que potser tardaríem molt a retrobar-nos de nou. Amb la Marta Rovira ens uneix una bona amistat i fins i tot havíem compartit pis. Estava molt contenta de veure'ns fora de la presó.

A vostè sí que la veig feliç.

Estic molt contenta d'haver sortit d'aquelles quatre parets, d'aquells barrots, i de recuperar l'aire, les olors. I m'agradaria que tothom ho pogués fer. Estic contenta, però ens falta gent. I quan ells hi siguin, després encara ho seré més. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tribunal Suprem obliga Barcelona a posar el bust del rei a la sala de plens

Una sentència imposa l'efígie reial en un lloc principal a l'espai de debat dels ajuntaments ■ L'equip de Colau va retirar l'escultura de Joan Carles I el 2014

Jordi Panyella
BARCELONA

La simbologia que és present a les sales de plens municipals s'ha de cenyir al criteri de la "necessària unitat dels interessos generals" i, d'acord amb aquest fet, l'Ajuntament de Barcelona haurà de tornar a posar el bust del rei d'Espanya en un lloc "principal", tal com estableix la reglamentació estatal.

Aquesta és la lectura i la principal conseqüència que es desprèn de la sentència del Tribunal Suprem feta pública ahir i que resol un litigi iniciat el 2015, quan l'equip d'Ada Colau va decidir retirar el bust del rei Joan Carles que presidia la sala on es fan els plens municipals. Després, l'equip de govern va desenvolupar i fer aprovar un nou reglament en què s'explicita, en l'article 75.2, que "la representació d'elements simbòlics i institucionals presents amb caràcter permanent en el Saló de Sessions ha de respondre a la singularitat històrica i de capitalitat de Barcelona, i als principis democràtic, de neutralitat religiosa i de catalanitat". L'aprovació correspon al ple del Consell

Un ciutadà amb una pancarta al·lusiva a la pràctica que es duia a terme a la comissaria ■ JPF

La dignitat se cita a la Via Laietana

Agustí Alcoverro va ser detingut el 1975 i, acusat de terrorisme, va estar tancat cinc dies a la comissaria de Via Laietana, on va ser brutalment torturat. Alcoverro ho va explicar ahir a les persones que es van concentrar davant l'edifici policial, convocades per la Comissió de la Dignitat.

La trobada d'ahir es repeteix cada primer i tercer dijous de mes, amb l'objectiu d'aconseguir que l'edifici es converteixi en un espai de memòria històrica. En l'acte, hi són presents víctimes de la repressió que, com va fer ahir Alcoverro, expliquen la seva experiència en mans de la policia.

Municipal, mitjançant un acord adoptat per una majoria de dos terços del nombre legal de membres de la corporació.

D'acord amb aquest article, el bust del rei no ha

tornat a l'Ajuntament, i contra el reglament hi va presentar recurs la delegació del govern espanyol a Catalunya, adduint que la norma local anava en contra del sentit de la norma

estatal, que obliga a posar la bandera espanyola i l'efígie del monarca presidint els debats dels regidors, d'acord amb un criteri de "necessària unitat dels interessos generals". El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va anul·lar el reglament barceloní. L'Ajuntament hi va recórrer i ara el TS ha ratificat la sentència.

A conseqüència del pronunciament judicial, la imatge del monarca Felip VI hauria de presidir ara el saló de plens de Barcelona. L'Ajuntament es va limitar a dir que els serveis jurídics estan estudiant la sentència. ■

Dimiteix el secretari de Mesures Penals, Amand Calderó

M. Piulachs
BARCELONA

El secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, Amand Calderó, va comunicar ahir la seva dimissió a la consellera de Justícia, Lourdes Ciuró (Junts), agraint la feina als prop de

6.000 professionals d'execució penal de la Generalitat. Calderó era al capdavant de les presons catalanes des del 2016, amb el conseller Carles Mundó (ERC) i després amb la també republicana Ester Capella. La seva marxa s'interpreta per certa manca de sintonia amb la

Amand Calderó ■ ACN
nova direcció de Junts.

La consellera va expressar ahir el seu agraïment a Calderó, a qui fa una setmana va nomenar-li un segon: el nou director gene-

ral d'Assumptes Penitenciaris, César Galván, agent dels Mossos i qüestionat pels sindicats per la seva falta d'experiència en el sector. Darrerament, els sindicats mantenien una pugna amb Calderó, de qui van demanar la dimissió, i en una reunió amb la nova consellera ell no hi era. Calderó ha dut el pes de la gestió dels penals amb els presos polítics. De la seva gestió, discreta i tènua, es destaca l'exigència perquè es respectin els drets humans als penals, i l'aposta per la rehabilitació dels reclusos. ■

La ministra Montero (Igualtat) no va comparèixer després del Consell de Ministres tot i haver impulsat la llei ■ J.C. HIDALGO / EFE

La llei de "només sí és sí" rep llum verd i busca ara aval al Congrés

La llei de llibertat sexual es basa en el consentiment ■ Assetjar al carrer és ara delictiu i té penes de localització

David Portabella
MADRID

Els crims del feminisme es fan llei. Els lemes *Germana, jo sí que et crec, No és abus, és violació* i *Només sí és sí* van cristal·litzar ahir en la llei orgànica de garantia integral de llibertat sexual —o llei de "només sí és sí"—, que va rebre llum verd al Consell de Ministres i que ara és enviada al Congrés per sotmetre's a l'aprovació definitiva. La llei va passar pel Consell de Ministres el 3 de març del 2020 i ahir hi tornava en segona volta amb alguns canvis, com ara en la definició del que és *consentiment*, i amb la polèmica que la ministra d'Igualtat, Irene Montero, impulsora del text, no va poder comparèixer en la roda de premsa posterior, que va pertocar a la portaveu Maria Jesús Montero i a la vicepresidenta Nadia Calviño. Montero només va poder difondre un vídeo en què lloava la conquesta per al feminisme i citava Nagore Laffage, Laura Luelmo i Nevenka Fernández. "La llei situa el consentiment en el centre i això significa que només tu decideixes sobre el teu cos i la teva sexualitat. T'allibera d'haver de demostrar que et vas resistir, que hi va haver violència o que et vas sentir intimidada. Tota relació sense consentiment és una

agressió", va dir.

La redacció final de la definició de *consentiment* canvia el redactat del març. "S'entendrà que no existeix consentiment quan la víctima no hagi manifestat lliurement per actes exteriors concloents i inequívocs, conforme a les circumstàncies concurrents, la seva voluntat expressa de participar en l'acte", exigia el primer text. I finalment el text diu: "Només s'entendrà que hi ha consentiment quan s'hagi ma-

La frase

"Aquesta llei t'allibera d'haver de demostrar que et vas resistir, que hi va haver violència o que et vas sentir intimidada"

Irene Montero
MINISTRA D'IGUALTAT

nifestat lliurement mitjançant actes que, en atenció a les circumstàncies del cas, expressin de manera clara la voluntat de la persona."

A més de crear centres d'atenció 24 hores per a dones víctimes i llars d'infància, la llei no eleva les penes, però unifica tots els delictes en el d'agressió i per primera vegada tipifica com a delictiu l'assetjament al carrer, que comportarà penes de localització permanent i treballs per a la comunitat. ■